

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 26T/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823010376
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2024:3823010376.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza, na pracovisku v Partizánskom, samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci obžalovaných 1. A. A. a 2. B. A., pre skutok v obžalobe právne kvalifikovaný ako prečin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a/, ods. 4 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., na hlavnom pojednávaní dňa 08.01.2024 takto

rozhodol:

Súd podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku o s l o b o d z u j e

obžalovaných

1. A. A., nar. XX.XX.XXXX v Topoľčanoch, trvale bytom C. D., A. XXX/XX

a

2. B. A., E. E., nar. XX.XX.XXXX v Nitre, trvale bytom C. D., A. XXX/XX

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske, č.k. Pv 293/22/3305-72 zo dňa 01.06.2023, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a/, ods. 4 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., na skutkovom základe, že obžalovaní A. A. a B. A. uzavreli dňa 01.04.2013 v Partizánskom Zmluvu o budúcej zmluve s poškodenou F. E., predmetom ktorej je záväzok budúceho kupujúceho a budúceho predávajúceho uzavrieť budúcu kúpnu zmluvu k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území G., obec G., zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX spolu s inými nehnuteľnosťami v lehote najneskôr do 01.04.2015 vrátane, pričom predmetom uvedenej zmluvy je aj záväzok poškodenej ako budúcej kupujúcej uhradiť pri podpise Zmluvy o budúcej zmluve finančnú zábezpeku vo výške 20% z budúcej kúpnej ceny, čo predstavuje celkovú sumu 30.000,-Eur, ktorú poškodená aj fakticky uhradila už dňa 28.03.2013 bankovým prevodom, avšak medzi zmluvnými stranami, teda obžalovanými a poškodenou v zmluve dohodnutom termíne nedošlo k uzavretiu kúpnej zmluvy k predmetnej nehnuteľnosti, čím fakticky došlo k zániku práv a povinností zmluvných strán Zmluvy o budúcej zmluve vrátane práva na finančnú zábezpeku, čo vyplýva priamo z čl. V. bod. 3 predmetnej Zmluvy o budúcej zmluve, v dôsledku čoho na strane poškodenej vznikla už dňa 02.04.2015 pohľadávka vo výške 30.000,-Eur voči obžalovaným ako dlžníkom a dňa 18.07.2016 uzavreli obaja obžalovaní ako predávajúci v Partizánskom s kupujúcim F. H. kúpnu zmluvu, predmetom ktorej je odplatný predaj nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území G., obec G., zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX - rodinný dom súpisné číslo XXX s bazénom za sumu 145.000,- Eur, ktorú kupujúci uhradil bankovým prevodom na účet č.: I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedený v I. I. ako vkladná knižka na meno B. A. a dňa 27.10.2017 obžalovaní ako predávajúci uzavreli s kupujúcou - dcérou D. J. A. kúpnu zmluvu, ktorej predmetom je odplatný predaj nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území G., obec G., zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX - okrem iného rodinný dom súpisné číslo XXXX za sumu 550.000,-Eur a súčasťou tejto zmluvy je zriadenie vecného bremena spočívajúceho v práve doživotného bývania a užívania nehnuteľnosti,

ktoré sú predmetom zmluvy až do smrti obžalovaných, pričom k uhradeniu kúpnej ceny doposiaľ nedošlo napriek tomu, že táto mala byť uhradená do 10 dní odo dňa podpísania predmetnej kúpnej zmluvy na bankový účet konkrétne uvedený v zmluve čím týmto konaním obaja obžalovaní A. A. a B. A. odstránili zo svojho vlastníctva viaceré nehnuteľnosti, ktorých boli vlastníckmi, z finančných prostriedkov získaných od kupujúceho F. H. svoj dlh voči poškodenej neuhradili a iným preukázateľne hodnotným majetkom nedisponujú, čím hore popísanými úkonmi úmyselne zmarili uspokojenie svojho veriteľa - poškodenej F. E., ktorej tak spôsobili škodu vo výške 30.000,-Eur, pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske zo dňa 01.06.2023 pod Pv 293/22/3305-72, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a/, ods. 4 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. súd nariadil hlavné pojednávanie. Po prednesení obžaloby po poučení podľa § 257 ods. 1, 5 a 8 Tr. por., sa obžalovaný 1. k obžalobe na výzvu podľa § 257 ods. 1 vyjadril tak, že je nevinný, súd konal v neprítomnosti obžalovanej 2., ktorá súhlasila s konaním v neprítomnosti. Poškodená nárok na náhradu škody neuplatnila.

Súd na hlavnom pojednávaní výsluchom obžalovaného 1., poškodenej, svedka D. J. A., prečítaním výpovede F. H. z prípravného konania z 09.11.2022 a listinných dôkazov zistil tento skutkový stav rozhodný pre vec samu.

Obžalovaný 1. na hlavnom pojednávaní uviedol, že skutočne poškodenej nebola vrátená zábezpeka po uplynutí doby, dokedy sa mala uzavrieť kúpna zmluva ňou. Poškodená zavinila, že zmluva uzavretá nebola. Ako dôvod nevrátenia uviedol to, že keby zábezpeku vrátil, nebolo by možné započítať jeho nároky voči poškodenej, ktoré uplatňoval neskôr v civilnom konaní, proti jej nárokom. Mal na mysli zmluvnú pokutu, škodu na majetku a nájomné, ktoré poškodená neplatila. Tvrdil, že nájom sa pôvodne mal riešiť v zmluve, no potom sa tam neuviedol, neformálne však mali byť dohodnutí. V súvislosti s dopravnou nehodou obhajoba uviedla, že sa poškodená domáhala odškodnenia 500 000,- eur ako nemajetkovej ujmy, žalovaný uviedol sumu vyššie milióna eur. Obžalovaný uviedol, že odhlásená bola len pitná voda, elektrina a plyn len fyzicky, tú si sprevádzkovať mohla. On poškodenú chcel kontaktovať, no ona potom tvrdila že sa ho bojí a dala na políciu. On mal tiež vážny úraz tri mesiace po uzavretí zmluvy s dcérou a je na invalidnom dôchodku. Peniaze na urovanie zháňal v zlej finančnej situácii, až keď mu bol priznaný dôchodok. Nemá príjem ako konateľ, ani majetok.

Obžalovaná 2. využila právo nevypovedať v prípravnom konaní, na hlavnom pojednávaní súhlasila s konaním v neprítomnosti.

Poškodená F. E. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaní boli v minulosti jej klienti. Ona hľadala dom na kúpu, pomáhal jej obžalovaný 1. Ten jej potom ponúkol dom obžalovaných, no cena bola taká, že by jej banka úver nedala, hoci jej ponúkal cenu nižšiu, ako inzeroval. Ona mala vtedy ešte leasing na auto, preto uvažovala tak, že keď ten splatí, dostane aj hypotekárny úver a bude schopná platiť splátky úveru. Preto sa dohodli na zmluve o budúcej zmluve. Zaplatila zábezpeku 30 000,-€, ktorú obžalovaný prijal. Nast'ahovala sa na veľkú noc. Mesiac na to ju viezol obžalovaný 1. autom a mali nehodu, ktorú on zavinil, bolo to asi v máji 2013. Ona rok o sebe ani nevedela, tvrdila že stratila pamäť, pomáhal jej vtedy syn. Ona prišla o príjem, banka by jej úver nedala. Po uplynutí lehoty na uzavretie zmluvy sa poradila s právnikom a ten jej povedal že podľa § 50a Občianskeho zákonníka ešte rok takto môže fungovať, a nie je potreba sa sťahovať. Obžalovaný 1. jej ale začal robiť problémy, jej osobne nevravel že sa má vyst'ahovať, ale tlmočil to cez jej syna. Ona plánovala, že cez odškodné od obžalovaného získa práve dom, kde ona býva, v tom zmysle aj cez právnika oslovila obžalovaného. S tým ona ale osobne už nekomunikovala. Obžalovaný robil prieky vypol vodu, elektrinu plyn. Preto ona bola nútená sa odsťahovať s jednou taškou, veci, nábytok, jej tam ostali. Ona platila počas bývania v dome obžalovaných energie a opravy, ktoré sa vyskytli. Nájomné neplatila. Exekútor kontaktoval jej právnika, že priatelia obžalovaného tomu požičajú peniaze, avšak nie na úroky, ona aby aspoň niečo dostala späť s vyrovnaním súhlasila. Ona odišla z domu niekedy v lete 2015. Zmluvu o budúcej zmluve pripravoval obžalovaného právnik. Ona mala pred nehodou príjem aj 3500,-€ mesačne. Ona sa odsťahovať nechcela, len sa tam nedalo bývať pre odpojené energie. Exekúcia sa vliekla vyše roka, obžalovaný neplatil, potom sa ozval exekútor, že má informáciu že obžalovaný zaplatí, no bez úrokov.

Poškodená tvrdila, že jej jasné nebolo, že nebude môcť dom kúpiť, lebo bola po dopravnej nehode a mala stratu pamäti, všetky skutočnosti vnímala už v roku 2015, keď sa viedlo trestné konanie skrz dopravnú nehodu.

Svedkyňa D. J. A., dcéra obžalovaných, v prípravnom konaní, ako aj konaní pred súdom využila právo nevypovedať podľa § 130 ods. 1 Tr. por.

Svedok F. H. v prípravnom konaní dňa 09.11.2022 (č.l. 232-233) uviedol, že sa rozhodol kúpiť si nový dom, nehnuteľnosť obžalovaných našiel cez stránku www.bazos.sk, kontaktoval obžalovaného 1., dohodli sa na kúpnej cene. Za dom zaplatil sumu 145 000,-€. Obžalovaný 1. sa pri predaji nevyjadril, že by dom predával kvôli podlžnosti, on sa ho ani na nič nepýtal, vie len že by mal mať firmu MAPAT.

Podľa kúpnej zmluvy na č.l. 32-34 dňa 18.07.2016 uzavreli obaja obžalovaní ako predávajúci v Partizánskom s kupujúcim F. H. kúpnu zmluvu, predmetom ktorej je odplatný predaj nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území G., obec G., zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX - okrem iného rodinný dom súpisné číslo XXX s bazénom za sumu 145.000,- Eur.

Podľa kúpnej zmluvy na č.l. 35-37 dňa 27.10.2017 obžalovaní ako predávajúci uzavreli s kupujúcou - dcérou D. J. A. kúpnu zmluvu, ktorej predmetom je odplatný predaj nehnuteľnosti nachádzajúcich sa v katastrálnom území G., obec G., zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX - okrem iného rodinný dom súpisné číslo XXXX za sumu 550.000,-Eur a súčasťou tejto zmluvy je zriadenie vecného bremena spočívajúceho v práve doživotného bývania a užívania nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom zmluvy až do smrti obžalovaných, pričom kúpna cena mala byť uhradená do 10 dní odo dňa podpísania predmetnej kúpnej zmluvy na bankový účet konkrétne uvedený v zmluve.

Podľa kúpnej zmluvy medzi obžalovanými ako predávajúcimi a D. J. A. ako kupujúcou z 02.05.2018 na č.l. 335-337 predávajúci obžalovaní svoje podiely na nehnuteľnostiach v podielovom spoluvlastníctve na LV č. XXXX k.ú. G. na parc. č. XXXX/X-X, XXXX, XXXX, garáž s. č. XXXX a rod. dom s. č. XXX za sumu 650 000,-€. Rozhodnutím OU Partizánske, kat. odbor bol povolený vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na podklade uvedenej zmluvy dňa 31.05.2018.

Podľa zápisnice na č.l. 49 podala poškodená trestné oznámenie vo veci dňa 11.11.2021.

Zo súdneho spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 6C/10/2017 súd zistil nasledovné. Žalobou doručenou súdu dňa 20.02.2017 sa žalobkyňa (v tejto veci poškodená) domáha voči žalovaným (v tejto veci obžalovaným 1. a 2.) zaplata sumy 30 000,-€ s príslušenstvom - úrokom z omeškania od 01.04.2015 do zaplata spoločne a nerozdielne. Právnym dôvodom bol preddavok za kúpnu cenu vo výške 30 000,-€, zloženú v súvislosti so zmluvou o budúcej zmluve z 01.04.2013, týkajúca sa špecifikovaných nehnuteľností v k. ú. G. na LV č. XXXX. Rozsudkom č.k. 6C/10/2017-228 z 28.03.2018 súd prvého stupňa návrhu vyhovel v časti sumy 30 000,-€ aj úroku z omeškania od 02.04.2015. Z odôvodnenia súdu vyplýva, že žalovaný si uplatnil v konaní dňa 27.07.2017 nárok na náhradu škody na nehnuteľnosti vrátane ušlého nájmu a započítanie zmluvnej pokuty. Žalobkyňa namietla premlčanie týchto nárokov, pričom súd zistil dôvodnosť premlčania vzájomného nároku na započítanie škody, avšak nie zmluvnej pokuty. Nárok na zmluvnú pokutu však posúdil ako nedôvodný lebo bolo sankcionované porušenie zmluvnej povinnosti do 31.3.2015, hoci dojednaná lehota na uzavretie zmluvy bola až do 01.04.2015, z toho teda vyplývalo, že zmluvná pokuta nebola upravená tak, že by sankcionovala porušenie nejakej zmluvnej povinnosti. Súd nemal ani preukázané porušenie povinnosti žalobkyňou, že by nebola pripravená zmluvu uzavrieť, súd tiež uvádza, že žalobkyňa sa v inom súdnom konaní domáhala nahradenia prejavu vôle uzavrieť predmetnú kúpnu zmluvu, ktorú žalobu neskôr vzala späť, čím súd dôvodil, že žalovaní nemali tiež vôľu uzavrieť kúpnu zmluvu. Rozsudkom sp. zn. 19Co/134/2019-361 z 30.09.2020, vykonateľným dňa 04.12.2020 odvolací, Krajský súd v Trenčíne rozsudok súdu prvého stupňa vo vyššie uvedenom výroku potvrdil. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.11.2020. Zo zápisnice o predbežnom prejednaní sporu na č.l. 116-118 zo dňa 12.02.2018 vyplýva, že pôvodné predbežné právne posúdenie sudcu ohľadom zmluvnej pokuty bolo opačné - teda v časti 15 000,-€ považoval súd predbežne nárok žalobkyne za nedôvodný.

Podľa výpisu z LV na č.l. 21-24 je na LV č. XXXX, kat. územie G. evidované ku dňu 10.09.2021 vlastníctvo F. H. v podiele 1/1, okrem iného k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území G., obec G., -

rodinný dom súpisné číslo XXX na parc. reg. "C" XXXX/X a bazén na parc. reg. "C" XXXX/X. Ku dňu 10.09.2021 je evidované vlastníctvo D. J. A. k rodinnému domu súpisné číslo XXXX na parc. reg. "C" XXXX/X a garáže súpisné číslo XXXX na parc. reg. "C" č. XXXX/X.

Podľa správy súdneho exekútora JUDr. Michala Dániho z 01.04.2021 na č.l. 25-26 nebola pohľadávka (vymoženie 30000,-€ s prísl. oprávneného F. E.) vymožená ani z časti. Exekútor nezistil žiaden príjem ani majetok obžalovaných okrem informácie, že povinný - obžalovaný 1. má evidované vlastníctvo nehnuteľnosti v k.ú. K. na LV XXXX. Obžalovaný 1. je evidovaný ako oprávnená v jednej exekučnej veci OS BB 71Ek/129/2020. V správe z 12.08.2021 na č.l. 27-28 nie sú žiadne zmeny okrem už evidovaného exekučného konania oprávnenej voči povinnému OS BB 64Ek/2196/2020 (422 EX 3/21). Obžalovaný 1. na hlavnom pojednávaní uviedol, že pohľadávka oprávnenej bola uspokojená v exekučnom konaní.

Podľa správy súdneho exekútora JUDr. Michala Dániho z 22.12.2022 na č.l. 329 a výpisov z LV č. XXX exekútor sa vyjadroval k majetkovým pomerom obžalovaných v roku 2015, keď bol ešte obžalovaný 1. vlastníkom 12 vozidiel vrátane privesu a obaja nehnuteľností na LV XXXX, k.ú. G. a XXXX k.ú. B. a obžalovaný 1. XXXX k.ú. G..

Podľa dohody o urovaní na č.l. 209-210 zo dňa 14.11.2022 medzi poškodenou a obžalovanými si títo urovnali a vyporiadali vzájomné práva a povinnosti vyplývajúce z exekučného konania vedeného súdnym exekútorom pod sp. zn. 422 EX 3/21 a to tak, že pohľadávka oprávnenej vo výške 42 103,08-€ bude titulom vyrovnania vyporiadaná uhradením sumy 32 500,-€ a pohľadávka súdneho exekútora vo výške 10 177,20-€ titulom vyrovnania vyporiadaná uhradením sumy 3 600,-€. Po vyplatení sa oprávnená zaväzuje podať návrh na zastavenie exekučného konania. Na č.l. 211 a 212 sú potvrdenia o zrealizovaní vyššie uvedených platieb z 04.11.2022.

Podľa správy SLSP, a.s. na č.l. 57-58, bola na meno B. A. založená vkladná knižka dňa 14.03.2016 zrušená 11.05.2018, dňa 18.07.2016 bol na jej účet pripísaný bezhotovostný vklad 145 000,-€ z účtu na subjekt EKO HUNKA s.r.o. Na daný účet boli v roku 2017 poukazované platby aj zo spoločnosti MAPATREAL, s.r.o.

Podľa správy SLSP, a.s. na č.l. 237A boli k 24.03.2023 na účtoch vedených na meno J. A. zostatky, pričom na jednom z účtov je zostatok prevyšujúci sumu 316 tis. Eur., disponentom účtov je B. A..

Podľa správy ČSOB a.s. na č.l. 249-250 na účte spol. MAPAT STAV s.r.o., ktorého disponentmi boli k 20.10.2022 obžalovaní bol zostatok len 156,26-€.

Podľa daňového priznania k dani z príjmu právnickej osoby MAPATSTAV s.r.o. na č.l. 81-119 za rok 2020 vyplýva, že základom dane je len daňová strata, rovnako v roku 2019, 2018 a 2017.

Podľa správy SLSP, a.s. na č.l. 133 k 27.05.2022 nie súd v informačnom bankovom systéme žiadne živé bankové produkty na obžalovaných. B. A. však je disponentom na účtoch inej fyzickej osoby.

Podľa výpisu z obchodného registra na č.l. 131-448 obžalovaný 1. je spoločníkom spol. MAPAT STAV s.r.o. od 20.09.2016 k 08.01.2024 a obžalovaná 2. bola od 20.09.2016 do 08.09.2021. Od 09.09.2021 je spoločníčkou D. J. A..

Podľa lustrácie v zozname vozidiel na č.l. 153-154 obžalovaná 2. nie je evidovaná k 16.05.2022 ako vlastníka ani držiteľa vozidla. U obžalovaného boli evidované dve vyradené vozidlá z evidencie v roku 2005.

Podľa zmluvy o budúcej kúpnej zmluve z 01.04.2013 na č.l.158-161 poškodená ako budúca kupujúca a obžalovaní ako budúci predávajúci sa dohodli, na záväzku budúceho predávajúceho - obžalovaných, uzavrieť kúpnu zmluvu na nehnuteľnosti v reg. "C" na LV č. XXXX, k. ú. G. a to p.c. XXXX/X - zastavené plochy a nádvorcia, XXXX/X - zastavené plochy a nádvorcia, XXXX/X - záhrady, a k stavbe súpisné číslo XXX na parc. č. XXXX/X - rodinný dom a XXXX/X - bazén, dohodli sa na kúpnej cene 150000,-€, zábezpeke 20% z kúpnej ceny teda 30 000,-€. Za porušenie zmluvnej povinnosti uzavrieť kúpnu zmluvu na predmet kúpy do 31.03.2015 sa zaviazala budúca kupujúca zaplatiť zmluvnú pokutu 15 000,-€ z finančnej zábezpeky.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 3Cb/19/2015 z 02.02.2013 na č.l. 415-416, ktorý dosiaľ nenadobudol právoplatnosť, bol napadnutý odvolaním žalovaného, bol žalobca spol. MAPAT STAV s.r.o. úspešný v spore o zaplatenie, a žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 227 249,26-€ s prisl.

Súd podľa § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol návrh na doplnenie dokazovania o vyžiadanie príjmov z invalidného dôchodku obžalovaného 1. a starobného obžalovanej 2., pretože ich vykonanie nemá vplyv na výsledok dokazovania, časovo ani nesúvisí s obdobím, v ktorom malo dôjsť ku spáchaniu skutku.

Na základe vykonaného dokazovania, hodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti dospel súd k právnemu záveru, že skutok, ktorý sa obžalovaným kladie za vinu nie je trestným činom, preto súd obžalovaných podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil. Najskôr je potrebné uviesť, že skutkový stav zostal nesporný pokiaľ ide o tie podstatné skutočnosti, kto a aké záväzky uzavrel, rovnako čo bolo ich obsahom. Obžalovaní sú manželia, vzájomne sa poznali s poškodenou.

Najskôr je potrebné uviesť, že súd je viazaný obžalobou, pričom totožnosť skutku spočíva v tom, aby konanie páchatel'a spojené s následkom nebolo možné zameniť s iným skutkom, časovo ani spôsobom spáchania. V tomto prípade následok - teda k poškodeniu veriteľ'a malo dôjsť tým, že obžalovaní vykonali dva právne úkony v rôznom čase no s rovnakým úmyslom. Zmarili uspokojenie veriteľ'a tým, že odstránili majetok - zbavili sa ho bez zachovania protiplnenia tak, že dňa 18.07.2016 predali v obžalobe špecifikované nehnuteľnosti kupujúcemu F. H. a dňa 27.10.2017 dcére.

Už zo samotného popisu skutku je však zrejmé, že nijak nemohli zmariť uspokojenie veriteľ'a právnym úkonom dňa 18.07.2016, pretože v tom čase vlastnili minimálne nehnuteľnosť, ktorú za sumu 550000,-€ dňa 27.10.2017 predávali dcére. V tom čase teda disponovali dostatočným majetkom, ktorý bolo možné exekvovať. V súdnom spise sa však nachádza aj kúpna zmluva medzi obžalovanými ako predávajúcimi a ich dcérou ako kupujúcou z 02.05.2018, podľa ktorej predávajú obžalovaní svoje podiely na ďalších nehnuteľnostiach - okrem iného rodinného domu za sumu 650 000,-€. Vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na podklade uvedenej zmluvy bol povolený dňa 31.05.2018. Je tak preukázané, že ani v čase predaja domu dcére dňa 27.10.2017 - resp. v súvislosti s tým právnym úkonom neznižili svoj majetok tak, že by zmariť vyžiadanie pohľadávky.

Už len v tomto bode možno dospieť k právnemu záveru, že preukázané konanie, ktoré sa obžalovaným kladie za vinu nie je trestným činom. To preto, že nemožno nad rámec obžaloby doplniť skutok o také neskoršie konanie, ktoré už prípadne znaky trestnej činnosti môže napĺňať.

Súd však dospel k záveru, že ani len posudzujúc konanie obžalovaných do času uspokojenia pohľadávky veriteľ'a tohto úmyselne nepoškodili. Ako bolo preukázané, došlo k dohode o urovaní počas exekučného konania, ktoré tak nebolo zastavené pre nemajetnosť. Nik nekonštatoval, že obžalovaným majetok nemožno exekvovať. Súdnym exekútor len podal správu o ich majetku, z ktorej vyplýva, že niektoré spôsoby exekúcie (tie najštandardnejšie) sú vylúčené, pretože napríklad niet príjmu obžalovaných či zostatku v peňažnom ústave, ktorý možno exekvovať, tiež že do času správy nič nevyvymohol. Sám však obžalovaného 1. označil za vlastníka nehnuteľnosti a neriešil ani iné spôsoby exekúcie - t. j. či má nejakú hodnotu obchodný podiel spoločnosti, ktorej sú obžalovaní spoločníkmi, či oprávnený disponuje nejakými inými pohľadávkami. Tieto správy sú podané v čase vedenia exekúcie, šesť rokov potom, čo mala možnosť poškodená žalovať obžalovaných o zaplatenie dlžnej sumy 30 000,-€ a štyri roky po predaji domu špecifikovaného v obžalobe dcére. Formálne ani reálne pohľadávka veriteľ'a nebola zmarená, nebola mu spôsobená žiadna škoda, pretože záväzok zanikol dohodou o urovaní a zaplatením tak voči poškodenej, ako aj voči exekútorovi. Toto konanie sa nijak nelíši od úhrady akéhokoľvek iného záväzku dlžníka voči veriteľ'ovi až v exekučnom konaní. Naopak pokiaľ by súd obžalovaných uznal za vinných v podstate by musel konštatovať, že títo nesmú nijako roky disponovať s hodnotným majetkom, tento spotrebovať, hoci aj by boli schopní a aj uhradili dlh v exekučnom konaní. Súd je toho názoru, že predpokladom pre záver o poškodení veriteľ'a je preukázanie, že páchatel' buďto zatajuje majetok a tak je formálne nemajetný, simuluje nemajetnosť čo vedie k zastaveniu exekúcie, alebo má majetok nepostačujúci na uspokojenie pohľadávky v exekučnom konaní a tento následok nastal tak, že sa majetku bez protiplnenia či iným spôsobom uvedeným v § 239 Tr. zák. zbavil.

Ide o ochranu spoločnosti a v neposlednom rade veriteľa pred takým konaním dlžníka, ktoré spôsobí márnosť následného exekučného konania, či ho podstatne sťažuje.

Znakom skutkovej podstaty trestného činu je aj subjektívna stránka - v tomto prípade len úmysel. Vskutku sa obžalovaní svojím konaním úmyselne zbavujú majetku - nehnuteľnosť takým spôsobom, že výťažok z ich predaja nie je exekvovateľný, pretože buďto na jeho vyplatení obžalovaní netrvali (vo vzťahu k dcére), alebo bol vybratý z účtu a nevedno ako sa s ním naložilo (od F. H.), pričom v tom čase sú si vedomí, že zadržávajú sumu 30000,-€ poškodenej. Najmä vo vzťahu k dcére je dôvodné sa domnievať, že predstierajú odplatný prevod, hoc ide v podstate o darovanie - nedomáhajú sa zaplata kúpnej ceny.

Z vykonaného dokazovania však možno zostaviť časovú os, podľa ktorej majú obžalovaní racionálny dôvod nevracať danú sumu do 30.09.2020, či až do 04.12.2020, kedy bol vykonateľný rozsudok odvolacieho súdu v konaní o zaplata sumy 30000,-€ s príslušenstvom. Zmarili by si možnosť zápočtu pohľadávky. Obžalovaným sa pritom kladie za vinu konanie v čase, keď mohli mať dôvodné očakávania, že ich nároky budú minimálne v časti sumy 15000,-€ započítané. Obžalovaní s poškodenou uzavreli zmluvu o budúcej zmluve dňa 01.04.2013. Ako vyplynulo z dokazovania už zanedlho na to poškodená utrpela vážny úraz, vinu kládla obžalovanému 1., voči nemu sa mala v úmysle domáhať aj náhrady nemajetkovej ujmy v obrovskej sume. Bolo zrejmé, že nebude mať prostriedky na splácanie hypotekárneho úveru, ktorý by jej bez príjmu len ťažko bol poskytnutý. Takto bolo zrejmé, že je dôvodné očakávať, že kúpnu zmluvu neuzavrie. Tu sa aj narušili vzájomné vzťahy medzi obžalovanými a poškodenou. Poškodená navyše ako uviedla, nemala záujem sa odsťahovať napriek tomu, že nebola schopná zabezpečiť kúpnu cenu. Podľa prvostupňového rozhodnutia sa aj domáhala nahradenia prejavu vôle obžalovaných v lehote 1 roka od uplynutia lehoty na uzavretie kúpnej zmluvy (50a Občianskeho zákonníka), hoci z dokazovania vyplynulo, že kúpnu cenu si nemá ako zabezpečiť, toto bol zrejme aj dôvod prečo si nehľadala iné bývanie, až kým schválnosťami obžalovaného nebola nútená sa odsťahovať, návrh vzala späť. Poškodená pritom aj na hlavnom pojednávaní potvrdila, že žiaden nájom neplatila, za prirodzené sa jej zdalo, že býva v nehnuteľnosti obžalovaných bez povinnosti platiť nájomné, hradí len spotrebované energie, možno opravy. Takto sa vzájomné nezhody len eskalovali pričom vznikali vzájomné majetkové nároky, ktoré navzájom neakceptovali. Až 20.02.2017 sa domáha žalobou zaplata zábezpeky. Pričom v tomto čase už bol zrejme pohľad obžalovaných a poškodenej na jej vrátenie sporný, z oboch strán ponímaný úplne opačne. Tvrdila, že po nehode bola asi rok vo vážnom stave, no v apríli 2015 tomu už bolo temer dva roky od nehody. V čase uzavretia kúpnej zmluvy s F. H. sa poškodená ešte ani len súdnou cestou nedomáha vrátenia zábezpeky, hoci už uplynulo vyše 20 mesiacov, odkedy ju boli povinní obžalovaní vrátiť. Je zrejmé, že v tom čase neexistuje žiadna súdom priznaná povinnosť zaplata sumu 30 000,-€ okrem ešte nevymáhateľnej pohľadávky poškodenej voči obžalovaným, ktorú považujú za spornú. Klásť obžalovaným za vinu predaj majetku v čase, keď sa nik voči nim nedomáha na súde žiadneho majetkového plnenia vskutku dôvodne nemožno. V čase uzavretia kúpnej zmluvy s dcérou dňa 27.10.2017 už je síce podaná žaloba, no ešte aj vo februári 2018 vyslovený predbežný právny názor súdu znie v prospech obžalovaných v sume 15000,-€ týkajúc sa zábezpeky, pričom v ich neprospech súd prvého stupňa rozhodol až 28.03.2018. Ani vtedy však rozhodnutie ešte nie je právoplatné, je napadnuté odvolaním o ktorom bolo rozhodnuté až 30.09.2020, teda vyše 28 mesiacov potom čo obžalovaní uzavreli v poradí druhú zmluvu s dcérou (02.05.2018), ktoré konanie už nie je ani uvádzané ako spôsobilé poškodiť veriteľa.

Zmyslom trestnoprávneho postihu poškodzovania veriteľa je ochrana práva veriteľa pred takým úmyselným konaním páchatel'a, ktorým marí čo i sčasti uspokojenie pohľadávky veriteľa. Súd dospel k záveru, že hoci konanie obžalovaných je úzko späté s konaním ich dcéry, a bezpochyby ich záujem možno považovať za spoločný, a je spôsobilé aj ukracovať prípadného veriteľa, či podstatne sťažovať prípadnú exekúciu (prípadného veriteľa núti domáhať sa zabezpečovacieho záložného práva na súde, či odporovateľnosti právnych úkonov), tak v tomto prípade k takémuto konaniu nedošlo - pretože obžalovaní neboli vzhľadom k okolnostiam a vzájomným nárokom, v takom postavení, kde by boli povinní zdržať sa prevodov svojho majetku, pretože hrozí jeho exekúcia. Do 30.09.2020 mohli obžalovaní dôvodne očakávať, že budú minimálne v časti úspešní. Je preukázané, že v čase úkonov popísaných v obžalobe mali ďalší majetok, a nemožno konštatovať, že tými úkonmi úmyselne marili uspokojenie veriteľa. Nedá sa nepoukázať na to, že dokazovaním bol zistený ďalší majetok či majetkové práva, ktorý nebol ocenený. Nik neoceníl hodnotu nehnuteľnosti obžalovaného uvedenej v správe exekútora na č.l. 25-28 - nehnuteľnosť v k.ú. K. na LV XXXX. Rovnako nik neoceníl obchodný podiel v spol. MAPATREAL, s.r.o. či MAPAT STAV s.r.o. v rozhodnom čase. Skutočnosť, že obchodná spoločnosť

dosahuje stratu ešte neznamená že nemá majetok, či majetkové práva. Exekúcia na obchodný podiel je jedným zo spôsobov exekúcie. Hoci exekúcia prikázaním pohľadávky ako argumentovala obhajoba je tiež možná, tá predpokladá vymožitelnosť pohľadávky, v tomto prípade by mal súd pochybnosť, či taká v čase exekúcie existovala. Obžalovaným kladie za vinu obžaloba zbavovanie sa svojho majetku v rokoch 2016 a 2017, čím zmarili uspokojenie veriteľa v exekučnom konaní iniciovanom v roku 2021, pričom poškodená sa domáhala svojej pohľadávky súdnou cestou až po vyše 22 mesiacoch odkedy si svoje právo mohla uplatniť na súde, nijako od podania žaloby nenavrholala v sporovom konaní zabezpečovacie opatrenie podľa § 343 CSP - záložné právo na veci, ak je exekúcia ohrozená. Aj samotné exekučné konanie bolo iniciované až v roku 2021. Tieto skutočnosti súd uvádza z dôvodu, že prostriedky trestného práva by mali byť použité len ako krajný prostriedok štátu na ochranu trestným zákonom vymedzených spoločenských vzťahov - ako prostriedok ultima ratio. V tomto prípade berúc ohľad na časovú následnosť krokov tak obžalovaných ako poškodenej, táto sa nijako neponáhľala s ochranou vlastných záujmov, nevyužila ani všetky zákonné prostriedky, ktoré mala na ich ochranu k dispozícii, zatiaľ čo obžalovaní nekonali nijako účelovo uponáhľane, koordinujúc svoje konanie s nárastom rizika, že by ich vlastný majetok bol prípadnou exekúciou na sumu 30 000,-€ s príslušenstvom ohrozený. Súd nevyučuje, že ich konanie mohlo byť závislé od inej hrozby majetkovej ujmy (súvisiacej s podnikaním či nárokmi v súvislosti s dopravnou nehodou), avšak nie s rizikom exekúcie k danej pohľadávke poškodenej. Nebol bez dôvodných pochybností preukázaný ich úmysel konať spôsobom uvedeným v právnej vete obžaloby. Preto súd obžalovaných z dôvodu podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.